

Sportcomplex

Indachtig een eclatante victorie, en voorzien van kiksen, blauw-gele voetbalgear en een zweetbandje als accessoire, sjeesde het begeesterde jongetje halsoverkop langs hemelschreiende maisonnettes en obligatoir geplante bosschages naar het oosten van de geruïneerde groeikern.

Nabij de Riedeldrankenfabriek, langs de lijn van de voetbalaccommodatie, schoolde het grauw grimmig samen, konkelfoehend en vuilspuitend omdat geen zoon met zijn spel zijn vader kon vertederen, laat staan diens mythische voetbalprestaties van weleer wist te evoqueren.

In de imminente schaduw van de jeroenboschachtige entourage speurde onze jonge held, die frank en vrij zijn nog beloken geneigdheden trachtte te ontvouwen, tevergeefs naar zijn eigen vader, die over het sportcomplex dwaalde en verwonderd het fanatisme en gestampvoet gadesloeg.

Tijd voor kalverachtige kennismaking met de geheimen van de tweeëndertigvlakkige icoesaëder van nepleder was er intussen niet, want de jongen werd met schrobberingen gebruuskeerd en met schimpscheuten gegriefd om dientengevolge te entameren dat hij en de andere spelers zich ijlings ontwikkelden tot excellente professionals in spe.

De mediocre trainer desavoueerde het flegmatieke spelertje, en versjteerde diens balverliefdheid, louter omdat het ten gevolge van een chronisch defect aan de bronchiën bijwijlen zijn opponent liet lopen.

Desniettegenstaande ontstegen ooit de adequate Ajaxrenommees Dick Schoenaker en Kiki Musampa de Gelderse Vallei, een regio waar vooral werd gewaterpolood, gesjoeld en over postduiven werd geprakkiseerd.

Nu de jongen zelf vader is, en zich frequent mengt tussen desastreus gefoeter van canaille, constateert hij met argusogen hoe een vadsige trainer zijn oogappel uit-en-ter-na sanctioneert en van het spel abstineert.

Zo wordt het kind in de held andermaal ingeruild, voor een geüpgraded iemand, en belooft de voetbalvader zichzelf onder ede zijn protegé in het voetbalgeluk te escorteren, en dan maar zelf hoofdtrainer te worden.